

Додаток № 1 до наказу
командира військової частини А 0202
від 30.12.2020 № 155/113/од

СТРАТЕГІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
науково-освітньої діяльності
Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України
на період до 2025 року

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Наукової ради
Центрального науково-дослідного інституту
Збройних Сил України
від 28.12.2020 р., протокол № 12

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України (далі – Інститут) є головною науково-дослідною установою Збройних Сил України (далі – ЗС України), призначений для здійснення наукової та науково-технічної діяльності щодо дослідження проблем будівництва, розвитку, застосування ЗС України, управління ними, їх оперативного, логістичного забезпечення, обґрунтування оперативно-стратегічних (оперативно-тактичних) вимог до систем озброєння і військової техніки.

Інститут має значний досвід наукової, науково-технічної, інноваційної та освітньої діяльності (у сфері підготовці науковців вищої кваліфікації), сформував потужний науковий, кадровий, науково-методичний потенціал, створив сучасну науково-освітню матеріально-технічну базу, динамічно розвивається та займає високі рейтингові позиції серед науково-дослідних установ України.

Враховуючи поєднання впливу таких чинників, як динамічне і непередбачуване стратегічне середовище та власна внутрішня оцінка, Інститут посилюватимемо потенціал і продовжуватимемо розбудову на шляху у майбутнє, використовуючи власний досвід та унікальні інтелектуальні спроможності, об'єднуючи військові та цивільні відносини, запроваджуючи нові ідеї та підходи щодо організації наукової діяльності та освітнього процесу

МІСЯ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ СТРАТЕГІЇ І ПЕРСПЕКТИВНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ

Стратегія і перспективні напрями розвитку науково-освітньої діяльності (далі – Стратегія) Інституту визначають місію, цілі та основні очікувані результати розвитку Інституту на довгострокову перспективу.

Стратегія базується на Статуті проєкту “Розвиток системи військової освіти та підготовки військових фахівців”, який затверджений Міністром оборони України 19 грудня 2018 року на основі аналізу вітчизняного досвіду та досвіду підготовки військових фахівців в країнах-партнерах з НАТО.

Місія Інституту, як науково-дослідної установи, полягає у забезпеченні підготовки ад'юнктів, докторантів і здобувачів з метою отримання вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти (доктора філософії) для ефективної реалізації Інститутом прикладних знань у воєнній сфері з питань здійснення наукової та науково-технічної діяльності щодо вирішення проблемних питань будівництва, розвитку, підготовки та застосування ЗС України, управління ними, їх логістичного забезпечення та підтримки.

Основні цілі Стратегії та напрями розвитку Інституту:

забезпечення проведення системних досліджень з актуальних проблемних питань будівництва, розвитку, підготовки та застосування Збройних Сил України, управління ними, їх логістичного забезпечення та підтримки з урахуванням сучасного безпекового середовища;

робота з замовниками щодо підготовки наукових кадрів, аналіз власних потреб і потреб замовників в Збройних Силах України для визначення кваліфікаційних вимог до змісту освіти і підготовки з метою набуття здобувачами нових освітніх та професійних компетентностей, операційної сумісності на основі стандартів, прийнятих у збройних силах держав - членів НАТО;

взаємодія з органами військового управління та замовниками на підготовку науковців під час роботи над проектами законодавчих та нормативно-правових актів з метою їх приведення у відповідність до нової мети та змісту освіти та підготовки, а також чинному законодавству з питань науки та освіти;

приведення стандартів науково-освітньої діяльності та підготовки наукових кадрів, навчальних планів та програм у відповідність до нових вимог і змісту освіти та підготовки наукових кадрів;

підвищення рівня підготовленості наукових працівників відповідно до нових вимог та змісту освіти і підготовки наукових кадрів;

подальший розвиток системи інформаційного забезпечення наукового та освітнього процесу на основі сучасних технологій;

приведення інфраструктури і матеріально-технічної бази Інституту у відповідність до ліцензійних вимог, до нових вимог та змісту освіти і підготовки наукових кадрів;

інтернаціоналізація Інституту, як складової наукового та освітнього простору держави;

вдосконалення системи внутрішнього забезпечення якості підготовки наукових кадрів Інституту;

зростання спроможностей Інституту, як мотиваційного фактору щодо вступу на навчання до ад'юнктури та змагального фактору для наукових працівників щодо розвитку професійних якостей.

Для реалізації своєї місії та досягнення мети Інститут опирається на власний досвід, досвід випускників, підтримку замовників на підготовку наукових кадрів та нормативно-правові акти Міністерства оборони України та Міністерства освіти та науки України.

Основними принципами розвитку та вдосконалення основних напрямів науково-освітньої діяльності під час реалізації Стратегії є:

спрямованість та реалізація стратегічного курсу держави на європейську та євроатлантичну інтеграцію;

збереження вітчизняних традицій і досвіду підготовки та впровадження досвіду науково-освітньої діяльності ВВНЗ, НДУ країн партнерів з НАТО, міжнародних стандартів (НАТО, ІСАО та ін.);

професіоналізація системи та змісту навчання наукових кадрів для забезпечення відповідності кваліфікаційним вимогам замовників на підготовку фахівців;

пріоритет практичної складової навчання, комплексність форм та методів проведення навчальних занять;

раціональний баланс між фаховою спрямованістю та фундаментальністю підготовки;

врахування досвіду застосування військ (сил) в Операції об'єднаних

сил та Антитерористичній операції;

інноваційність та комплексність у вирішенні завдань впровадження дистанційного навчання та інформаційного забезпечення наукового та науково-освітнього процесу;

компетентність та професіоналізм всіх учасників наукового та науково-освітнього процесу, рейтингова оцінка їх результатів наукової діяльності та навчання;

академічна доброчесність усіх учасників наукового та науково-освітнього процесу;

інтеграція науково-освітньої діяльності учасників наукового та науково-освітнього процесу;

відповідність навчально-матеріальної бази Інституту та соціально-побутової інфраструктури ліцензійним нормам;

створення комфортних умов для повноцінної науково-освітньої діяльності та підготовки наукових кадрів;

конкурентність всіх учасників наукового та науково-освітнього процесу у досягненні своєї мети та механізмів мотивації на основі аналізу досягнутих результатів.

ОСНОВНІ ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ І ПЕРСПЕКТИВНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ

Терміни реалізації Стратегії визначено до 2025 року та узгоджуються з Календарним планом реалізації Статуту проєкту “Розвиток системи військової освіти та підготовки військових фахівців”, який затверджений Першим заступником Міністра оборони України 18 січня 2019 року.

Конкретизація заходів здійснюється відповідно до планів наукової та науково-технічної діяльності Інституту та підготовки.

Основні очікувані результати реалізації Стратегії:

набуття нових спроможностей та розвиток якісних показників Інституту, що забезпечують проведення наукових досліджень на необхідному рівні;

реалізація принципу професіоналізації системи підготовки наукових кадрів Інституту;

досягнення рівня підготовки наукових кадрів, що забезпечує операційну сумісність під час виконання спільних завдань з країнами-партнерами з НАТО;

постійна і результативна робота з замовниками на підготовку наукових кадрів з питань періодичного оновлення кваліфікаційних вимог до здобувачів освіти, перегляду наукових та науково-освітніх програм,

забезпечення, супроводження наукового та науково-освітнього процесу та процесу підготовки;

приведення науково-методичного забезпечення наукового та науково-освітнього процесу до вимог нових нормативно-правових актів, які унормовують системні перетворення системи військової освіти та системи вищої освіти держави, спроможність набуття здобувачами нових освітніх та професійних компетентностей;

створення системи об'єктивного оцінювання відповідності набутих здобувачами освітніх та професійних компетентностей та досягнення результатів навчання кваліфікаційним вимогам замовників на підготовку наукових кадрів;

інтернаціоналізація освітньої діяльності Інституту у взаємодії з ВВНЗ країн-партнерів з НАТО, реалізація програми НАТО з метою вдосконалення військової науки та освіти;

створення системи дистанційного навчання за всіма напрямками підготовки;

акредитація підготовки фахівців науково-освітнього рівня;

комплектування Інституту підготовленими науковими працівниками, здатним реалізувати новий зміст науки і освіти та відповідність ліцензійним та акредитаційним вимогам;

удосконалення спеціального програмного забезпечення, що використовується для проведення досліджень та підготовки здобувачів;

вдосконалення інформаційного змісту офіційного сайту Інституту, як засобу підтвердження його здобутків та спроможностей;

завершення обладнання інформаційної мережі наукової бібліотеки, постійне оновлення фонду наукової та навчальної літератури;

створення системи об'єктивного контролю наукового та науково-освітнього процесу і повсякденної діяльності;

удосконалення системи інформаційного забезпечення наукового та науково-освітнього процесу;

ліцензійна та акредитаційна спроможність Інституту за всім переліком спеціальностей та освітніх програм;

збереження лідируючих позицій серед науково-дослідних установ.

Пріоритетним завданням для Інституту визначається забезпечення підготовки дослідників, які здатні забезпечити проведення наукових досліджень за актуальною тематикою.

1. Щодо воєнної безпеки України – оцінювання та прогнозування стану воєнно-політичних відносин у регіоні навколо України для визначення пріоритетних напрямків розвитку спроможностей ЗС України.

2. Щодо будівництва та розвитку ЗС України:

обґрунтування перспективної моделі Збройних Сил України;

воєнно-економічне обґрунтування підтримки та нарощування спроможностей Збройних Сил України;

удосконалення комплексу математичних моделей та інформаційно-розрахункових задач для визначення потрібного бойового та чисельного складу угруповань військ (сил) ЗС України та вимог до систем озброєння.

3. Щодо застосування та всебічного забезпечення ЗС України:

дослідження питань стосовно організації протиповітряного прикриття військ (сил) та об'єктів в умовах застосування новітніх високоточних засобів ураження, БПЛА, засобів РЕБ, обґрунтування раціональних способів боротьби з ними та вимог до перспективних вітчизняних систем озброєнь;

дослідження питань щодо ведення стабілізаційних операцій (дій) на початку воєнного конфлікту в умовах активних дій диверсійно-розвідувальних сил противника та сепаратистки налаштованого місцевого населення;

дослідження питань щодо спеціальних та психологічних операцій,

організації руху опору з урахуванням використання для їх підготовки і ведення сучасних засобів збройної боротьби (технологій);

дослідження асиметричних способів ведення воєнних дій в умовах воєнно-технічного домінування противника та ускладнення воєнно-стратегічної обстановки навколо України;

обґрунтування необхідної чисельності, періодичності та тривалості підготовки територіального резерву людських ресурсів;

обґрунтування шляхів розвитку складових логістичного забезпечення Збройних Сил України на стратегічному та оперативному рівнях з урахуванням особливостей застосування угруповань військ (сил) в сучасних умовах;

воєнно-економічне обґрунтування заходів логістичного забезпечення з урахуванням розвитку ОВТ та постачання його у війська;

наукове супроводження доктринальних документів з питань розвитку, застосування, керівництва та забезпечення Збройних Сил України з урахуванням заходів євроатлантичної трансформації;

вивчення досвіду бойових дій Збройних Сил України під час виконання завдань в операції Об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей, досвіду виконання збройними силами завдань в сучасних збройних конфліктах;

обґрунтування шляхів підвищення можливостей підрозділів радіоелектронної боротьби за рахунок їх оснащення зброєю (засобами) на нетрадиційних принципах дії. Дослідження питань протидії засобам розвідки та ураження противника, зокрема розвідувальним та ударним безпілотним літальним апаратам (комплексам);

дослідження питань маскуванню військ (сил) та зниження помітності об'єктів, живучості військ (сил) та об'єктів за рахунок застосування засобів імітації та новітніх засобів аерозольного маскуванню;

удосконалення імітаційної моделі операцій угруповання військ (сил), зокрема, моделювання дій новітніх зразків високоточної зброї (крилатих ракет, оперативно-тактичних ракет, зенітних ракетних систем, безпілотних керованих літальних апаратів, засобів РЕБ).

4. Щодо проблем військово-технічної політики:

дослідження тенденцій розвитку високотехнологічних систем озброєння на основі світового досвіду;

дослідження питань розвитку роботизованих систем (безпілотних авіаційних комплексів), зброї на нових фізичних принципах дії, високоточної зброї, керованих засобів ураження, систем наведення.

5. Щодо керівництва Збройними Силами України, управління військами (силами):

дослідження питань удосконалення системи управління ЗС України в об'єднаних операціях та при охороні повітряного простору держави;

дослідження питань удосконалення системи пунктів управління Збройними Силами, іншими складовими сил оборони України, безперервності та стійкості їх функціонування, організації роботи оперативного складу на пунктах управління ЗС України, інших складових сил оборони держави;

дослідження питань організації управління силами територіальної оборони України;

удосконалення процесів управління військами (силами) під час підготовки операцій об'єднаних сил.

наукове супроводження створення та впровадження автоматизованих систем управління військами (силами) відповідно до їх життєвого циклу та загальносистемних рішень створення ЄАСУ ЗС України;

розвиток технологій автоматизованого управління військами (силами), обґрунтування загальносистемних, оперативного-тактичних (загальних) вимог до ЄАСУ ЗС та її складових, рішень щодо створення, побудови, організації, забезпечення функціонування інформаційного середовища ЗС, інформаційно-аналітичних систем, системи зв'язку, інформаційно-телекомунікаційної мережі ЗС України, комплексів засобів автоматизації з урахуванням стандартів НАТО та інтеграції з автоматизованими системами країн – членів НАТО;

оцінювання показників спроможностей автоматизованих систем як складових ЄАСУ ЗС України;

дослідження питань розподілу інформаційних ресурсів органів військового управління, формування єдиного інформаційного середовища ЗС України для оперативного (бойового) управління на основі мережецентричних принципів управління, вимог щодо захисту та кібербезпеки;

оцінювання спеціального математичного та програмного забезпечення, що розробляється для автоматизованих та інформаційних систем;

створення та використання баз даних в ЗС України для забезпечення воєнно-науковою інформацією.

Заступник начальника Центрального науково-дослідного інституту
Збройних Сил України з наукової роботи
полковник

Анатолій ЗВАРИЧ